

Verlag van een bezoek aan diverse Christelijke Vergaderingen in Cuba 8-17 August 2012

Christopher Columbus bezocht het eiland Cuba in 1492 op zijn eerste reis. De vier daaropvolgende eeuwen kwam het onder Spaans bewind. Voor een korte periode kwam het onder Brits bewind, maar in 1763 werd het weer teruggegeven aan Spanje in ruil voor de staat Florida. Cuba kwam onder Amerikaans bewind na de Spaans-Amerikaanse oorlog in 1898 en verkreeg uiteindelijk vier jaar later zijn formele onafhankelijkheid. In 1959, na een succesvolle revolutie, werd het een atheïstische, communistische één-partij staat, een politieke regeling met zijn voor- en nadelen.

Alle Christelijke zendelingen werden verdreven in de vroege jaren '60 van de vorige eeuw en oudere Christenen spreken vandaag de dag nog steeds over deze moeilijke jaren van vervolging, gevangenis en dwangarbeid. Sinds de val van de Sovjet-Unie in de vroege jaren '90 van de vorige eeuw kwam Cuba's economie in een crisis die zij de "Speciale Periode" noemen.

De levensstandaard van de gewone Cubaan ging drastisch omlaag en de crisis duurt nog voort tot op de dag van vandaag. Er is veel armoede op het eiland. Elk gezin heeft een bonnenboekje in de keuken, zoals in Europa gebruikt werd tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het stelt hen in staat om dagelijks de basis levensmiddelen te kopen tegen een goedkope prijs. De rest moeten ze zelf verbouwen of kopen op de zwarte markt of in de onlangs wettelijk toegestane kleine winkeltjes aan huis.

Wellicht is het te danken aan deze economische crisis dat de Cubaanse

regering flexibeler wordt. Alweer meer dan 10 jaar is het Christenen toegestaan Cuba te bezoeken en Gods Woord te prediken. Deze vrijheid geldt alleen in huiselijke kring en in officieel geregistreerde religieuze plaatsen van samenkomst. Ergens anders is het verboden. Vandaag de dag zijn er zo'n 25 vergaderingen (vvg type) in Cuba, de opbrengst van het zaad dat gezaaid is door Canadese en Schotse zendelingen. Sinds deze recente openheid tonen enkele vergaderingen in Spanje een constante interesse door deze vergaderingen en hun werkers te ondersteunen. Ook krijgen zij zo af en toe bezoek en ondersteuning van Duitsland, Zwitserland, Honduras en Colombia.

Alex Gaviria, Roland Kühnke en ik reisden vanuit Colombia naar Havana, Cuba. Het was mijn eerste bezoek. We waren door hen uitgenodigd om boeken te brengen en te helpen met wat Bijbels onderwijs. Als gevolg van ons gebrek aan de vereiste Religieuze Visa, werd de helft van onze boeken in beslag genomen door de douane toen we op Cuba aankwamen, en werd het ons

verboden om in hun vergaderlokalen te spreken. Na een nacht in de buurt van Havana reisden we oostwaarts naar Bayamo, 14 uur in de bus over een redelijk vlakke, hete en goed geplaveide weg. Een aantal broeders en zusters wachtten ons op en namen ons mee naar Entronque, een klein dorp waar één van de oudere en grotere vergaderingen van de regio gehuisvest is. In de daaropvolgende week splitsten we de studiegroep in tweeën en

onderwezen gelijktijdig in twee huizen gedurende de ochtend en de middag. Er is daar honger naar Gods Woord.

Het sociale klimaat in Cuba verschilt duidelijk van andere Latijns-Amerikaanse landen. Het is een rustig land, niemand lijkt haast te hebben. Drugs en pornografie zijn vrijwel onbekend onder de 11 miljoen inwoners op het eiland. Een erg hoog percentage jonge mensen heeft een universitaire of hogere opleiding.

Maar er zijn slechts enkele serieuze banen voor hen. Er is geen commerciële reclame in de straten, zelfs niet voor Coca-Cola! Er zijn muurschilderingen, maar die vertonen politieke uitlatingen of woorden van hoop en bemoediging van belangrijke staatspersonen. Alleen de staat heeft wapens. Ik heb me nog nooit zo veilig gevoeld in Latijns-Amerika terwijl ik over markten liep, door eenzame straten of 's avonds laat terugkwam van huisbezoeken.

Gebedspunten? We mogen de Heer danken voor de warmte en gastvrijheid van de broeders daar, voor hun wens te leren en te groeien, voor de nieuwe vergaderingen die ontstaan zijn in de laatste jaren. Een aantal daarvan zijn

betrokken bij het zendingswerk in gevangenissen en maken gebruik van de Emmaüs Bijbelcursussen. Er is een behoorlijk goed organisch netwerk tussen sommige van deze vergaderingen. Maar er zijn ook enkele serieuze spanningen op het gebied van leiderschap welke momenteel pijn en ontmoediging veroorzaken. Moge de Heer hen genade verlenen om hun verschillen te aanvaarden, om vriendelijk, nederig en waarheidsgetrouw met elkaar te spreken en in harmonie met elkaar te werken om het lichaam van Christus op te bouwen. "Zie, hoe goed en hoe lieflijk is het dat broeders ook eensgezind samenwonen..... want daar gebiedt de HEERE de zegen en het leven tot in eeuwigheid" (Psalm 133: 1,3). Wij allen hebben deze Goddelijke zegen heel hard nodig.

Philip Nunn,
Eindhoven, NL,
29 August 2012